

GÖTEBORGS 8:E
BAPTISTFÖRSAMLING

SKVALLRETS FÖRÖDELSE

Psalm 15:3 • Predikan G8B 2026-08-23 (Fågelberg) • Johnny Lithell

INLEDNING

”Vem får bo på [Guds] heliga berg?” Det är en stor och viktig fråga – en av de viktigaste vi kan ställa. Vem får bo i det himmelska Jerusalem? Vem blir välkomnad in i det nya Eden?

För den som vet lite om Bibelns budskap är svaret på den frågan tydligt: den som får bo på Guds heliga berg är den som tagit emot Jesus Kristus som herre och frälsare. Vid sidan av Kristus finns ingen frälsning. Därför vill jag direkt uppmana dig som hör denna predikan och inte är säker på att du tagit emot Kristus som herre och frälsare att göra det. Det finns inget som är viktigare. Kom och prata med mig efteråt om du vill veta mer om vad det handlar om.

Men vad kännetecknar den som har fått sitt liv förvandlat av Kristus? Vad kännetecknar den som får bo på Guds heliga berg? Hur känner man igen medlemmarna i Guds sanna kyrka? Hur kan vi urskilja dem från resten av världen? Det är vad den 15:e psalmen handlar om.

Svaret handlar om en hjärtats sannfärdighet (truthfulness), renhet i deras liv och hur de talar. De ska kännas igen på hur de lever sina liv och hur de använder sina ord. Sedan följer tre verser som säger vad dessa personer *inte* gör. Den första av dessa tre verser – vers 3 – handlar om vad de inte gör med sina ord.

Psaltaren 15:3 (SFB-15)

»den som inte förtalar med sin tunga, som inte gör sin nästa illa och inte drar skam över sin granne,

Det är en så kallad parallellism, det vill säga, det är samma tanke som återkommer. Tre gånger i det här fallet.

Det handlar om skvaller. Den som får bo på Guds heliga berg, den som är på väg mot det himmelska Jerusalem och det nya Eden – det är en person vars liv karaktäriseras av att han eller hon inte förtalar, inte skadar sin nästa med sina ord eller drar skam över sin nästa med sina ord. Det är, med andra ord, en person vars liv kännetecknas av frånvaro av skvaller.

Det är allvarliga ord som kräver allvarlig rannsakan. Det finns många som kallar sig kristna som deltar i skvaller lika naturligt som att andas. Men Bibeln är tydlig med att vad som kommer ut ur vår mun är ett tecken på vad som finns i vårt hjärta, och lika tydlig är den i sin fördömlse av alla former av skvaller. Så låt oss se allvaret i frågan och låt oss försöka förstå bättre vad det här handlar om.

Den här versen lär oss alltså att *som kristna behöver vi fly skvaller och motarbета skvaller eftersom det inte är förenligt med det liv vi vill leva*. Det är också slutsatsen och lärdomen i den

här predikan. Men för att förstå bättre vad det handlar om delar jag upp predikan i fem punkter. Först ska vi titta på vad skvaller är. I den andra punkten ställer vi frågan ”när är vi delaktiga i skvaller?”. I den tredje punkten frågar vi ”vilken skada gör skvaller?”. I den fjärde punkten funderar vi på hur legitim kritik ska hanteras och i den femte punkten vill jag ge några förslag på hur vi kan motarbeta skvaller.

I. VAD ÄR SKVALLER?

Vad är skvaller? Det är en fråga som Bibeln talar om på många olika sätt. 4 Moseboken 14:36 beskriver det som att tala illa om något. Ordspårboken 18:8 antyder att det sker i hemlighet. Första Timotheos 3:11 talar om anklagelser och Romarbrevet 3:8 säger att det är något hånfullt. Det finns mycket mer man skulle kunna säga, men jag skulle vilja sammanfatta det i tre korta punkter.

1. Att tala illa om någon

För det första: skvaller är att tala illa om någon. Det kan antingen vara något som är ont och falskt i sig självt, eller också kan det vara något som, även om det låter snällt, i slutändan syftar till att skada någons goda rykte. Kung David skriver i Psalm 55:22 om sin fiende,

Psaltaren 55:22 (SFB-15)

²² Hans mun är halare än smör, men han har strid i sitt hjärta. Hans ord är lenare än olja, men de är dragna svärd.

Det är ord som på ett eller annat sätt är avsedda att skada.

2. Att tala om någons hemliga synder

För det andra: skvaller är att tala om någons hemliga synder. Vi ska återkomma till i den fjärde predikopunkten hur man hanterar en situation när verklig kritik ska framföras och när synd ska konfronteras. Men oavsett om det är sant eller inte blir det skvaller när det handlar om en tredje person. Och det har sitt ursprung i brist på kärlek till den personen, eftersom jag väljer att skada honom eller henne.

3. Att överdriva någons fel

För det tredje: skvaller är att överdriva någons fel. Det kan vara verkliga fel eller fel som jag har hittat på.

Vi lever i en värld och vi lever i en församling som är full av syndare. Eftersom vi alla är syndare är det oundvikligt att det kommer att uppstå konflikter. Ibland beror det på missförstånd. Ibland beror det på att någon verkligen har gjort fel mot någon annan. Vad jag menar är att vi inte i något sammanhang eller i någon relation kan förvänta oss fullkomlig harmoni och enhet. Det är därför Bibeln gång på gång uppmanar oss att älska varandra och förhålla oss till varandra med ödmjukhet och kärlek och förlåtelse.

Skvallret gör motsatsen till det. Det tar något som kan vara mycket litet, eller inte existera alls, eller något som kan vara mer allvarligt – går till en tredje person och inte bara talar om det utan också överdriver det. Kärleken lär oss att tona ner det och inte tala om det alls om det inte är absolut nödvändigt. Skvallret gör raka motsatsen. Det tar fram det och gör en stor sak av det.

Så – vad är skvaller? Det är en eller fler av följande: (1) att tala illa om någon, (2) att tala om någons hemliga synder och (3) att överdriva någons fel till en tredje person.

II. NÄR ÄR VI DELAKTIGA I SKVALLER?

Vi går till den andra punkten och ställer frågan: när är vi delaktiga i skvaller? Två punkter.

1. När vi tar det i vår mun

För det första: vi är delaktiga i skvaller när vi tar det i vår mun. I den hebreiska texten i Psalm 15:3 står det att man tar *upp* något skamfullt om sin nästa. Det är troligtvis ett tänkesätt där man föreställer sig att tanken formas i en hjärta. Men det blir skvaller, och man blir delaktig i skvaller, när man inte dödar den tanken i hjärtat utan agerar på den. Man tar upp den från hjärtat och låter den formuleras i munnen.

Vi är delaktiga i skvaller när vi är den första som uttrycker det. När vi är den som hittat på hela saken, som Sanballat i Nehemja 6:8 som sprider påhittade rykten om Nehemja för att stoppa honom i arbetet. Men vi är också delaktiga i skvaller när vi för vidare något som vi hört. Jag har sett engelska översättningar som skriver ”tale-bearer” i 3 Mos 19:16. En sagobärare. Någon som återberättar vad man hört.

2. När vi tar in det i vårt öra

Men det leder oss till den andra punkten i frågan om när vi är delaktiga i skvaller. För det är inte bara när vi tar det i vår mun. Det är också när vi tar in det i vårt öra. När vi lyssnar på det.

När vi lyssnar på skvaller gör vi oss delaktiga i synden, precis som någon som tar emot stöldgods också gör sig skyldig till brott, liksom den som stal det. Det gäller oavsett om det som sägs är sant eller inte. Om det är något negativt som sprids om en tredje person gör vi oss delaktiga i det om vi lyssnar på det och inte stoppar det.

Återigen – Bibeln kallar oss om och om igen att älska varandra. Och den ger oss exempel. Den säger i 5 Mos 22:4 att om du ser din broders åsna eller oxe falla på vägen får du inte låta dem vara. Du ska hjälpa honom att resa upp djuret. Och om man bläddrar bakåt till 2 Mos 23:5 så läser vi att om vi ser vår oväns åsna ligga nertyngd så får vi inte lämna mannen utan hjälp utan måste *på allt sätt* hjälpa honom.

Det är hur vi ska behandla våra vänner och våra ovänner. Om du ser din väns hus brinna så är det din plikt som medmänniska att göra allt du kan för att hjälpa honom. Det är vad Bibeln säger. Det är vad kärleken kräver. Om du hör skvaller om din nästa där någon river ner din nästas goda namn och du tålmodigt lyssnar på det så är du medskyldig.

Ordspråksboken har en hel del att säga om den som sprider skvaller, men också om att lyssna på det. Ordspråksboken 17:4 säger,

Ordspråksboken 17:4 (SFB-15)

•En ond människa lyssnar till onda tungor,
en lögnare lånar sitt öra åt fördärvligt prat.

III. VILKEN SKADA GÖR SKVALLER?

Vi går vidare till den tredje punkten och ställer frågan: vilken skada gör skvaller? Det är en omfattande skada. Dels skadar det din själ. Dels skadar det personen skvallret handlar om. Och dels skadar det församlingsgemenskapen. Vi tar dem i tur och ordning.

1. Det skadar din själ

Skvaller skadar din själ. Och det gör det på tre sätt.

i. Din relation till Gud

Det skadar din själ genom att det skadar din relation till Gud.

Brott mot Guds ord

Dels är det ett uppenbart brott mot Guds ord. *Kanske* är det så att personen du skvallrar om har syndat. Kanske har han syndat, men det kan vi inte vara säkra på. Men du som skvallrar om honom syndar definitivt eftersom Guds ord så tydligt förbjuder och fördömer det. Det är inte något som är svårt att förstå utifrån Bibeltexterna. Det kan finnas saker som är svåra att förstå, men frågan om skvaller är klar och tydlig. Dels står det tydligt i vår text, i Psalm 15:3. Andra Moseboken 23:1 säger ”du ska inte sprida ett falskt rykte” och nästa vers ”du ska inte följa mängden och rätta dig efter den i det onda.” När texten säger ”*falskt* rykte” handlar det om en rapport som är undermålig, som saknar bra information som är till verklig nytta för din nästa.

Jakobs brev 4:11 säger, ”förtala inte varandra bröder.” Och Paulus uppmanar Titus att uppmana församlingen att inte tala illa om någon utan hålla frid och vara vänliga mot alla, Tit 3:2.

Tar Guds plats som domare

Det finns många fler direkta befallningar som säger samma sak. Men en intressant text är i Romarbrevet 14 där Paulus tillrättavisar församlingen för att de dömer och föraktar varandra. Han frågar i den fjärde versen: ”vem är du som dömer en annan tjänare?” Sedan fortsätter han i den tionde versen:

Romarbrevet 14:10 (SFB-15)

¹⁰ Varför dömer då du din broder? Eller varför föraktar då du din broder? Vi ska alla stå inför Guds domstol.

Vi ska alla stå inför Guds domstol. Det är han som är domaren. När du dömer andra, när du far med skvaller och straffar andra på det sättet, då sätter du dig på Guds plats på domarsätet. Vem är du att sätta dig på Guds plats som domare?

Brott mot kärleksbudet

Dessutom är det ett brott mot Bibelns stora bud, nämligen kärleksbudet. Det finns viktiga lagar, till exempel sabbatslagen, som måste stå åt sidan för kärleksbudet om de skulle komma i konflikt med varandra. Bibeln målar en bild av att du kan vara hur noga som helst med att göra allt rätt, men om du inte älskar dina bröder och systrar i församlingen är det inget värt. Hör vad aposteln Paulus säger,

1 Korinthierbrevet 13:3 (SFB-15)

³ Och om jag delar ut allt jag äger och om jag offrar min kropp till att brännas men inte har kärlek, så vinner jag ingenting.

Eller aposteln Johannes

¹ Johannesbrevet 4:20 (SFB-15)

²⁰ Om någon säger att han älskar Gud men hatar sin broder, så är han en lögnare. Den som inte älskar sin broder, som han har sett, kan inte älska Gud som han inte har sett.

Eller aposteln Petrus,

¹ Petrusbrevet 4:8 (SFB-15)

⁸ Framför allt ska ni visa uthållig kärlek till varandra, för kärleken överskyler många synder.

Ytterligare en aspekt av kärleksbudet är budet att hålla fred med varandra. Vi går tillbaka till Paulus igen,

Romarbrevet 14:19 (SFB-15)

¹⁹ Låt oss därför sträva efter det som tjänar friden och den ömsesidiga uppbyggelsen.

Eller Efesierbrevet 4:2,

Efesierbrevet 4:2-3 (SFB-15)

² Var alltid ödmjuka och milda, var tålmodiga och overseende med varandra i kärlek. ³ Gör allt ni kan för att bevara Andens enhet genom fridens band

Jag tror att jag skulle kunna citera 50 bibeltexter till. Låt oss inte vara förvirrade. Bibeln är klar och tydlig om skvaller. Så när du ägnar dig åt det är det ett brott mot Guds tydliga befallning, vilket borde göra något med ditt samvete. Det skadar din själ.

Går djävulens ärenden

Dessutom innebär det att du går djävulens ärenden. Han kallas ”brödernas åklagare” i Uppenbarelseboken 12:10. Han vill sprida lögn. Han vill splittra församlingar. Han vill riva ner kristna bröder och systrars goda namn. Han vill motarbeta och underminera kärleken och enheten mellan kristna. Ditt skvaller är en av hans viktigaste strategier i allt detta.

ii. Underminerar din kärlek

Skvaller skadar också din själ eftersom den underminerar din kärlek. Det finns inget bättre än att öva sig i kärlek. All dygd är en glädje att äga i sig själv, men ingenting är en större glädje än kärlek. Det är själens största njutning och glädje. Men när du ägnar dig åt skvaller underminerar du din kärlek och skadar din själ. I stället ger du rum för avund och förakt och ilska, vilket är en plåga för den som har dem. Det är ingen tillfällighet att Bibeln beskriver de ondas sinne som ”ett upprört hav, som inte kan vara stilla, vars vågor rör upp dy och smuts. Det finns ingen frid för de ogudaktiga” (Jes 57:20-21).

2. Det skadar personen du skvallrar om

För det andra skadar ditt skvaller inte bara dig själv utan också personen du skvallrar om, och det på två sätt:

i. Du förstör det värdefullaste han har

Dels förstör du något av det värdefullaste han har i den här världen. Ordspråksboken 12:1 säger,

Ordspråksboken 22:1 (SFB-15)

¹ Gott namn är mer värt än stor rikedom,

gott anseende bättre än silver och guld.

Det innebär att du gör större skada än någon som rånar honom på alla hans ägodelar. Du tar något ifrån honom som är mer värdefullt än ägodelar och som du dessutom inte kan ge tillbaka. Du tar ifrån honom det som kommer att bestå här på jorden också efter att han har lämnat den här världen. Din grymhet mot honom kan alltså sträcka sig längre än hans död.

Dessutom blir det hela värre eftersom det inte går att skydda sig från det. Det är en pil som flyger om natten och orsakar en skada som inte går att reparera.

ii. Du hindrar det goda han gör

Du skadar också personen du skvallrar om genom att du hindrar och underminerar det goda han gör. Du vet vilken nytta det är att ha ett gott rykte för att kunna göra ett bra jobb i världen. Ett skadat rykte kan skada försörjningen av en hel familj. Men inte bara det – du hindrar det goda han gör genom att alla hans goda ord och alla hans goda gärningar nu ligger öppet för misstänksamhet och anklagelser om hyckleri. Det goda han gör blir förkastat och föraktat på grund av det skvallrar du varit delaktig i.

I synnerhet personer med auktoritetspositioner

Det gäller alla, men i synnerhet personer med olika typer av auktoritet. Det femte budet säger att vi ska hedra våra föräldrar och en traditionell förståelse av detta är att vi ska underordna oss och hedra alla de som står i auktoritetspositioner över oss. Det handlar om föräldrar förstås, men också lärare, chefer på jobbet, poliser och makthavare i vår stad och i vårt land. Också pastorer. Alla dessa finns för vårt väl. För somliga av dessa, inte minst pastorer, är deras namn av särskild betydelse för deras trovärdighet. Så när du skvallrar om en pastor skadar du inte bara honom i hans tjänst, du underminerar också allt det goda han skulle kunna göra både i och utanför församlingen. Det kan göra mycket stor skada – inte bara för honom som person utan för alla som han haft med att göra.

Troligtvis är det därför Paulus säger i Första Timotheosbrevet 5:9,

1 Timotheosbrevet 5:19 (SFB-15)

¹⁹ Ta inte upp en anklagelse mot någon av de äldste om det inte finns två eller tre vittnen.

Det är mycket som står på spel. Därför är det extra viktigt att undanröja all otydlighet och förvirring och följa en väl utarbetad ordning för hur sanningen ska tas fram.

3. Det skadar församlingen

Skvallret skadar dig, det skadar den du skvallrar om, och, för det tredje: det skadar församlingen.

Dels sätter du ett exempel där du dövar andras samveten och gör det lättare för dem att delta i samma synd. Varje gång någon hör dig skvallra eller någon märker att du lyssnar utan att sätta stopp för skvallrar övertygar du den personen lite mer att följa ditt exempel.

Dels gör du direkt skada på församlingen eftersom du motarbetar församlingens enhet och kärleken och friden mellan medlemmarna när du för in misstänksamhet och splittring. Den kristna församlingens skönhet är inte tänkt att bestå i vackra kyrkobyggnader med rika utsmyckningar, nej, församlingens skönhet består i kärlek, fred och enhet. Det innebär att du

skadar församlingens förmåga att hjälpa varandra i andlig mognad och församlingens förmåga att dela evangeliet till de som behöver höra.

Kanske minns du Elymas, trollkarlen, som det berättas om i Apostlagärningarna 13. Han hade en fin position hos ståthållaren. Men ståthållaren kallade till sig Paulus och Barnabas för att han ville höra Guds ord. Men trollkarlen talade illa om dem och försökte på det sättet att hindra ståthållaren från att komma till tro. Det är vad skvaller gör. Det gör djävulens arbete i att rycka bort de frön av Guds ord som planterats i människors hjärtan. Jesus säger: "Förförelser måste komma, men ve den människa genom vilken förförelsen kommer", Matt 18:7. Det är allvarliga ord. Skvaller skadar din själ, det skadar personen du skvallrar om och det skadar församlingen och församlingens vittnesbörd i världen.

IV. HUR SKA KRITIK HANTERAS?

Låt oss nu gå till den fjärde punkten och fråga: hur ska då kritik hanteras, enligt Bibeln? Låt säga att det finns en riktig synd? När är det rimligt att vi talar om den och hur ska vi göra då?

Det allra första vi behöver fråga oss är om detta är en synd som kärleken kan överskyla. Vår första instinkt måste alltid vara att tro det bästa om varandra, att hoppas det bästa om varandra och har stort överseende med varandra.

Men låt säga att det är en synd som verkligen behöver adresseras. Då får vi en tydlig handlingsplan från Matteusevangeliets 18:e kapitel.

Matteusevangeliet 18:15-17 (SFB-15)

¹⁵Om din broder har syndat, så gå och ställ honom till svars enskilt, er emellan. Lyssnar han på dig så har du vunnit din broder. ¹⁶Men om han inte lyssnar, ta då med dig en eller två andra, för att varje sak ska avgöras efter två eller tre vittnens ord. ¹⁷Lyssnar han inte till dem, så säg det till församlingen. Och lyssnar han inte heller till församlingen, då ska han vara för dig som en hedning och tullindrivare.

Det innebär, för det första, att vi måste söka klarhet. När texten talar om vittnen handlar det inte om personer som bevitnar att synden har ägt rum utan om att personen inte lyssnar på er vädjan. Det handlar alltså om situationer där synden är klar och tydlig och uppenbar för alla, dessutom allvarlig nog att det inte vore rätt att tänka att kärleken ska överskyla den.

Du börjar alltså med att konfrontera personen det berör enskilt. Det gör du innan du talar med någon annan om vad den här personen har gjort mot dig. Om det då skulle visa sig att den här synden, som är klar och tydlig, och allvarlig nog att det inte vore rätt att låta den vara, och dessutom något som den här personen inte vill omvända sig från, då går vi vidare och pratar om den med andra.

Då blandar vi in en eller två andra. Förslagsvis personer som är pålitliga och har en viss mognad. Och lyssnar han inte då heller – ja, då tar vi saken inför hela församlingen, så att alla får höra det från rätt person, klart och tydligt, på samma gång.

Det finns undantag från den här regeln. Till exempel om det är mycket grova saker som skadar församlingens rykte. Paulus beskriver en situation där en man lever tillsammans med sin fars hustru. Då kan man hoppa över mellansteget med ett eller två vittnen. Eller om man ska konfrontera en pastor, som vi såg tidigare. Då behövs två eller tre vittnen och inte ett eller två.

Det är den ordning Bibeln ger för att hantera synd i församlingen. Förutom att det finns små variationer så ger den inga alternativa handlingsvägar. Annars går man alltid till den det berör och ingen annan.

Med det sagt, kan det vara värt att förtydliga att det ibland berör flera. Om det till exempel är ett barn som begår någon typ av synd är det på sin plats att man går till barnets föräldrar, eftersom de är berörda av det och har en auktoritet och ett ansvar för barnet. Och då är det ju inte fråga om församlingsdisciplin utifrån Matteus 18. Om man ser att någon begår brott är det på sin plats att man går till polisen och rapporterar det.

V. HUR KAN VI MOTARBETA SKVALLER?

Då kommer vi till den sista punkten och frågan: hur kan vi motarbeta skvaller? Vi har sett vad det är och vi har sett vilken skada det gör. Vad kan vi göra för att det inte ska få förstöra mer i vår själ och i vår församling? Jag vill ge sex förslag.

1. Sörj att det förekommer

För det första: sörj. Sörj att skvallret har fått plåga våra liv och vår församling. Kung David citerar vad han kallar för ett gammalt ordspråk som säger ”från de onda kommer det onda” (1 Sam 24:13). Vi skulle inte vara förvånade av att det förekommer skvaller ute i världen. Men det förekommer inte bara där, utan också inne i Guds församling. Det är något att sörja.

2. Var uppmärksam på en mångfald av ord

För det andra: var uppmärksam på personer som har något av det upprörda havets rastlöshet och från vars läppar det kommer en ström av ord. Den judiske terapeuten Edwin Friedman skrev på 1990-talet om personer som han kallade ”lättårade orättvise-samlare, som läker långsamt och är givna åt offerattityder” (*easily hurt injustice collectors, slow healers who are given to victim attitudes*). Vi ska återkomma till dem i nästa punkt, men det finns vissa som har mindre problem att, som aposteln Petrus kallar det ”lägga sig i andras angelägenheter”. Här finns en risk för skvaller att vara uppmärksam på.

3. Var uppmärksam på viljan att vara till lags

För det tredje: var uppmärksam på din egen vilja att vara andra till lags. Alla vet hur det är att lyssna på någon som talar illa om någon. Alla vet hur lätt det är att bara låta det fortsätta och hur svårt det är att sätta stopp för det utan att göra personen arg. Det kommer med ett pris.

Något som gör situationen betydligt svårare är när man blir utsatt för en sorts känslomässig utpressning, där den som skvallrar formulerar det som att den är ett offer för en orättvisa och den behöver bearbeta sina känslor eller att den är rädd för att göra det rätta, eller att den är säker på att det inte skulle hjälpa att göra det rätta.

Friedman talar om dessa ”lättårade orättvise-samlare, som läker långsamt och är givna åt offerattityder” och han beskriver dem som att de invaderar andra människors utrymme. Vidare att de tenderar att idolisera sina ledare tills deras orealistiska förväntningar inte infrias, varpå de är snabba att korsfästa sina ’gudar’. De fastnar ofta i ”linjära, svartvita formuleringar” och ”ovillkorliga med-oss-eller-mot-oss-attityder” som inte kan tolerera nyanser eller avvikelser.

Det är en typ av manipulation. Det är ett sätt att tvinga dig in i deras värld och göra dig delaktig i deras synd. Och jag är ledsen att du blivit utsatt för det. Jag vet hur svårt det är att säga nej och vilken kostnad det innebär att bli deras fiende. Men håll i åtanke att det inte är hur en god vän beter sig. Du behöver inte vara lojal mot någon som vill tvinga dig att vara delaktig i hans eller hennes synd. Det är en prövning att vara uppmärksam på, viljan att vara andra till lags.

4. Var långsam att tro på onda ord

För det fjärde: var långsam att tro på onda ord. Låt säga att du har hört dem. Du har inte hört dem från den tredje personen som de berör. Du kan inte veta vad som är sant eller hur den tredje personen skulle formulera det. Därför är det klokt att vara mycket långsam att tro på det som sägs, ja, att utgå från att det inte är sant.

Vår syndiga natur vill ofta att det ska vara sant. För det är smaskigt att höra onda ord om andra eftersom det får oss att känna oss överlägsna. Men det är en del av oss själva vi vill kämpa emot. Och faktum kvarstår, nämligen att det troligtvis inte är sant, oavsett om vi vill att det ska vara det eller inte.

5. Misstro det som är oklart

För det femte: var uppmärksam på när det är oklart, och misstro det som är oklart. Den ogudaktiga människan är som ett upprört hav, som inte kan vara stilla, vars vågor rör upp dy och smuts. Skvaller är nästan alltid förvirrat. Det är ord som ryckts ur sina sammanhang och missförstått, det är nästan alltid omgivet av ett mörkt moln av vag oro och förvirring. Vad är det som är sagt? Vad var det som hände? Vilka är egentligen anklagelserna? Var uppmärksam på molnet av oro och lär dig att misstro det.

6. Älska din nästa som dig själv

För det sjätte: älska din nästa som dig själv. Ta för vana att döma din nästa som du själv vill bli dömd. Jesus säger,

Matteusevangeliet 7:2 (SFB-15)

Med den dom ni dömer med ska ni dömas, och med det mått ni mäter med ska det mätas upp åt er.

Troligtvis skulle du gärna vilja att din nästa inte lyssnade på skvaller om dig. Troligtvis skulle du gärna vilja att din nästa var långsam och tveksam att tro på något ont som sagts om dig. Troligtvis skulle du gärna få möjlighet att ge din version innan någon trodde på något som sagts om dig. Troligtvis skulle du vilja att eventuella anklagelser mot dig skulle vara konkreta och rimliga och inte fulla av misstänksamhet och förutfattade meningar. Troligtvis skulle du vilja att din nästa var lika mån om att behålla ditt goda rykte som du själv är och därför gjorde vad han kunde för att sätta stopp för allt skvaller om dig.

AVSLUTNING

Kära vänner, jag vill vädja till er: låt oss älska varandra. Låt oss älska varandra och vara ett, på det sätt så att världen ska tro att Kristus är sänd av Fadern (Joh 17:21). Låt oss söka att vara fyllda av Kristi glädje och låta denna glädje tränga ut alla former av misstänksamhet. Låt oss kämpa för att bevara varandras goda namn och hedra varandra i allt.